

[Eva Møller]

kroner til et bestemt forslag ved på anden måde at prioritere den pågældende ting.

Endelig skal jeg med hensyn til opbygning af institutter sige, at der står i punkt 1 i beslutningsforslaget: »Der forudsættes ydet særlige bevillinger til lokale centre . . . og til opbygning af sådanne.«

Det har jeg tolket som opbygning af nye institutter.

Alice Faber (SF):

Når man laver fantastisk mange indgreb på uddannelsesinstitutionerne, der gennem den måde, de bliver lavet på, undergraver kvindeforskningen og kvindelige forskeres muligheder for at forske, kan jeg ikke opfatte det konservative folkepartis positivitet som andet end tom snak, og det beklager jeg.

Om centrene vil jeg gerne sige, at hvis det kan forstås sådan, at det er et nyt institut, der skal oprettes, er det ikke meningen at gøre det på den måde, de er opbygget nu som specielle centre. Det er netop meningen, det skal være tværfagligt, sådan at man kan bruge lektorer fra forskellige institutter, sådan som man gør i hvert fald nogle steder, til at lave forskning om kvindernes situation.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Den konkrete sag, fru Mette Groes nævnte, vil jeg gerne undersøge. Med hensyn til fru Mette Groes' øvrige indlæg vil jeg blot sige, at der nok er en nuanceforskel i hendes og mit syn på forskningen. Jeg mener faktisk, at det humanistiske forskningsråd har vist sig så positivt over for kvindeforskningen, at vi ikke har brug for denne detailstyring, som der jo ligger i forslaget.

Mette Groes (S):

Jeg vil godt sige til fru Inger Marie Bruun-Vierø, at jeg synes, de indvendinger, hun kom med over for forslaget, var lige lovlig pjevsede til at motivere ikke at ville gå ind i en fælles betækningsafgivelse med os andre. Det historiske i denne sag er faktisk, at de radikale var indbudt til at være medforslagsstillere. Her kunne de radikale have drøftet med os andre alle de indvendinger, som fru Inger Marie Bruun-Vierø kommer med i dag. Det er første gang, vi hører noget om, hvad de radikale mener om sagen, og det er jo en lille smule halvsent, for vi andre

har faktisk været meget engageret i denne sag meget længe. Skulle der ske det helt urimelige, at vi ikke skriver betænkning i denne omgang, vil jeg godt med det samme annoncere, at så bliver forslaget genfremsat.

Så vil jeg godt sige tak til ministeren for, at han vil tage den konkrete sag op. Den særlige form for styring, som ministeren finder der ligger i at give midler til kvindeforskningen, har jeg ingen problemer med, fordi det er sådan, at der er tale om et speciale, som nu er dukket op, på samme måde som der er historisk tradition for, at alle mulige andre specialer er dukket op i historiens løb og har fået deres plads i universiteternes system.

Det, som er karakteristisk, er, at ministeren, i samme øjeblik der er tale om kvindeforskning, siger: nu skal de jo også være kvalificerede. Det er fuldkommen det samme, man gør, når man snakker om kvindelige politikere, så siger man: nu skal de også have kvalifikationerne. Men der er ingen, der siger om ministeren: nu har han vel også kvalifikationerne, for det tager alle som en hel selvfølge, og det gør jeg også, somme tider.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget angående videnskabelig forskning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om reform af Statens Uddannelsesstøtte (SU).

Af Elisabeth Bruun Olesen (VS) og Alice Faber (SF).

(Fremsat 3/4 84).